

Zagreb, 04.10.2023.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na broj: St-2570/2022

Zastupnik po zakonu Dužnika/Direktor:

Petar Plahutar, OIB: 79632450571,
Zagreb, Bože i Nikole Bionde 11
zastupan po Odvjetniku Davoru Jonjiću
iz Zagreba, OIB: 93155702620

Dužnik:

GEO-ING d.o.o., Zagreb,
Ulica Bože i Nikole Bionde 11
(prije Ježdovečka 3b)
OIB: 44641712118

**PODNEŠAK
ZASTUPNIKA PO ZAKONU DUŽNIKA/DIREKTORA
(dalje: **ZZ Dužnika**)**

kojim se očituje na

• Izvješće stečajnog upravitelja Anite Cvetko
objavljenog dana 27.09.2023. na e-oglasna ploča
(dalje: **Predmetno Izvješće**)

trostruko, prilog

ZZ Dužnika se ovime očituje na Predmetno Izvješće stečajne upraviteljice kako slijedi:

Predmetno Izvješće nije na zakonu osnovano, nepotpuno je i netočno.

Naime, ZZ Dužnika se svojim Podneskom od 23.08.2023. očitovao na navode stečajne upraviteljice iz Podneska od 14.08.2023. vezano za vođenje parnice te izračun iznosa troškova parnice, koje ZZ Dužnika smatra na zakonu neosnovanim, netočnim i nepotpunim, međutim Stečajna upraviteljica se u novom Predmetnom Izvješću nije očitovala na predmetne navode ZZ Dužnika već se ponovno pozvala na svoj pobijani Podnesak od 14.08.2023. u kojem predlaže Naslovnom sudu odobrenje pokretanja parnice za pobijanje dužikovih pravnih radnji s pozivom zainteresiranim vjerovnicima na uplatu predujma za pokriće troškova parničnog postupka u iznosu od 93.589,90 EUR, koji izračun kao što je već navedeno nije na zakonu osnovan, netočan je i nepotpun iz sljedećih razloga:

1) Stečajna upraviteljica se poziva na svoj Podnesak od 14.08.2023. u kojem **nezakonito, netočno i nepotpuno** predlaže pokretanje Tužbe za pobijanje pravnih radnji Dužnika u kojem ističe da bi uz tužbeni zahtjev za pobijanje pravne radnje svakako trebalo obuhvaćati i točku kojom se potencijalnom tuženiku nalaže povrat imovinskih koristi stečenih pobijanom radnjom i to imovinske koristi stečeno zakupninom. Međutim, takav navod Stečajne upraviteljice nije u skladu sa zakonom obzirom su pojam pobijanja pravnih radnji i pojam povrata imovinske koristi (zakupnina) različiti pravni pojmovi i proizlaze iz različitih pravnih osnova i konačne posljedica poboje radnje nije povrat imovinske koristi već povrat u prijašnje pravno stanje, a zakupnina se tiče stjecanja bez osnove za koje vrijede druge posljedice. Naime, u slučaju poboje pravne radnje posljedica je da se imovina vraća u korist tužitelja, a povrat imovinske koristi (zakupnine) može biti posljedica samo one pravne radnje

odakle je steknuta ta zakupnina i u tom slučaju se moraju dokazati zakonske pretpostavke stjecanja bez osnove, a zakupnina nije steknuta kupoprodajnim ugovorom već zakupninom.

Stoga se, za podnošenje tužbe za pobijanje pravnih radnji i vođenja takve parnice prije svega **moraju ostvariti i opće i posebne pretpostavke** propisane odredbom članka 198.-203.SZ-a, kako bi se donijela konačna sudska odluka.

Dakle, takva parnica za pobijanje dužnikovih pravnih radnji je očito zasebna parnica u odnosu na sve ostale parnice (primjerice stjecanje bez osnove - vezano za zakupninu) u kojem se utvrđuje ispunjenje pretpostavki za pobijanje, za razliku od ostalih parnica u kojima se radi o obveznopravnom odnosu i povratu koristi. Stoga je neosnovano da bi se vodila 1 (jedna) parnica za dvije razkičite pravne stvari na potpuno drugim pravnim osnovama i dokaznim prijedlozima, kao i protiv različitih stranaka jer se zakupnina temelji na obveznopravnom odnosu i ugovoru o zakupu kao i temeljem drugih zakonskih odredaba, tako da bi se upuštanje u parnicu kako to predlaže Stečajna upraviteljica dovelo do odbacivanja tužbe ili odbijanja tužbenih zahtjeva te stvorilo dodatne troškove kako Dužniku tako i stečajnim vjerovnicima.

Također, ukazuje se da su zakonskim odredbama članka 198.-203. SZ-a posebno propisane pretpostavke i vođenje parnice radi „Pobijanja pravnih radnji dužnika“ te se prije svega moraju ispuniti propisane pretpostavke, a za takvu parnicu je potrebno odobrenje stečajnog suca, što nije slučaj i za druge parnice u kojima odobrenje stečajnog suca nije potrebno, stoga je i iz zakonskih propisa razvidno da se mora voditi posebno računa i prilikom davanja prijedloga za provođenje parnice i prilikom davanja odobrenja stečajnog suca za vođenje takve parnice. Tim više što Stečajna upraviteljica traži pobijanje pravne radnje radi vraćanja nekretnine koja je opterećena Razlučnim pravom i to po procijenjenoj vrijednosti nekretnine, a vrijednost nekretnine nije dovoljna za podmirenje niti Razlučnog vjerovnika, a kamoli ostalih Stečajnih vjerovnika, stoga je razvidno da se niti jedan vjerovnik se neće namiriti iz eventualne prodaje nekretnine osim Razlučnog vjerovnika koji niti ne želi pokretanje takve parnice

Također, valja napomenuti postoji velika vjerojatnost da će tuženik pobijanja pravnih radnji, u slučaju da se i nekretnina vrati u stečajnu masu Dužnika, tražiti naknadu štete za prouzročenu štetu obzirom da je:

- isplatio založne vjerovnike na predmetnoj nekretnini i
- tražiti štetu koja mu je nastala zbog održavanja nekretnine i ugovora za zakup.

Što se tiče, pogrešnog izračuna i mišljenja Stečajne upraviteljice navodi se da je izračun troškova parnice nezakonit i netočan jer je kao temelj za VPS takve parnice uzela iznos zakupnine za koje ista tvrdi da Dužnik ima pravo, a što nema obzirom se radi o drugoj parnici i pravnoj osnovi, sa drugim strankama i što bi tek trebalo utvrditi nakon završetka parnice za pobijanje. Dakle, Stečajna upraviteljica nema pravnu osnovu za vođenje parnice za povrat imovinske koristi za zakupninu, kada nije niti pobijena pravna radnja Dužnika.

Stoga je nužno da, Stečajna upraviteljica prije svega jasno navede i razdvoji parnicu za pobijanje pravnih radnji dužnika od parnice za povrat imovinske koristi od zakupnine i navede točan VPS za svaku parnicu i izračun troškova parnice, u kojem slučaju će kao VPS uzeti vrijednost nekretnine jer se radi o nekretnini i pobijanju ugovora o kupoprodaji.

Nadalje, Stečajna upraviteljica u Podnesku od 14.08.2023. navodi nepotpun izračun radnji odvjetnika obzirom da navodi cit.:

„...smatra razumnim pretpostaviti da će biti potrebno poduzeti oko 6 odvjetničkih radnji (tužba, 3 ročišta, 1-2 podneska radi o očitovanja o argumentima druge strane, moguće i žalba). Sukladno tome, trošak odvjetnika za poduzimanje navedenih radnji bio bi 6 x 12.478,60 EUR = 74.871,60 EUR +25% PDV“

Međutim, takav izračun točan i nije izračunat sukladno zakonu i Tarifi Odvjetnika jer jedna radnja NIJE 12.478,60 EUR već je sukladno Tarifi Odvjetnika max. 10.000 bodova x 15 kn (1,99 EUR) = 19.900,00 EUR.

Dakle, jedna odvjetnička radnja je 19.900,00 EUR i kada pomnožimo sa 6 radnji za koje smatra stečajna upraviteljica onda je konačni izračun za parnicu na koju ukazuje stečajna upraviteljica 19.900,00 EUR x 6 radnji = 119.400,00 EUR, i to samo za jednu stranku.

Također, stečajna upraviteljica u izračunu navodi da bi trošak parničenja bio 93.589,50 EUR, pri čemu bi se sukladno gore platilo samo 46.794,75 EUR Stavka PDV-a, a nakon toga u sljedećoj rečenici navodi cit.:

„Jednak broj radnji predviđa se i na suprotnoj strani, pa bi u slučaju eventualnog gubitka spora protivnoj strani nastao trošak zastupanja po odvjetniku u iznosu od otprilike 93.589,50 EUR + 2.000,00 EUR na ime sudskih pristojbi (odgovor na tužbu i eventualna žalba).“

Dakle, iz takvog navoda je razvidno da trošak zastupanje nije SAMO 93.589,50 EUR, već je po navodima stečajne upraviteljice trošak zastupanja:

- 50% za odvjetnika dužnika = 46.794,75 EUR stavka PDV-a,
- uvećano za troškove suprotne strane 93.589,50 EUR + 2.000,00 EUR,

dakle sveukupno cca. = EUR 140.384,25 uvećano za sudske pristojbe.

Stoga je jasno da bi se za vođenje 1 parnice trebalo predujmiti iznos od min. 140.384,25 EUR, jer neće suprotna strana-Tuženik voditi parnicu protiv insolventne tvrtke Dužnika pa da se ne može naplatiti trošak, a da odvjetnik besplatno zastupa Dužnika.

Naime, nužno je za predujam troška točno navesti tko bi bio tuženik u takvoj parnici, tko bi bio punomoćnik dužnika u takvoj parnici i koji je točno trošak takve parnice po punomoćniku dužnika i za takvo parničenje je nužno sklapanje ugovora o zastupanju koje mora odobriti skupština vjerovnika.

ZZ Dužnika ostaje kod svih svojih navoda iz prethodnih podnesaka vezano za način izračuna troškova i vođenja parnica.

Dakle, obzirom na sve navedeno ZZ Dužnika u ovom postupku, a obzirom i na sve nezakonite, netočne i nepotpune navode Stečajne upraviteljice moli se i predlaže Naslovni sud da dobro razmotri sve činjenice i navode prilikom donošenja odluka tako da ovaj postupak ne bude na štetu vjerovnika, pa da se ima u vidu i **odredbe članka 2. SZ-a** prema kojim odredbom je „Cilj stečajnog postupka“ skupno namirenje vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima, au vooom postupku takvog namirenja neće biti jer je nekretnina višetruko opterećena Razlučnim pravom vjerovnika PRVA Skladi d.o.o., a drugi se vjerovnici neće namiriti, a jedino će se stvoriti trošak i korist nagradom stečajnog upravitelja.

2) Nadalje, ZZ Dužnika ukazuje na **odrebe članka 230. SZ-a** prema kojima je propisano cit.:

*„Pravne radnje od posebne važnosti
Članak 230.*

(1) Stečajni upravitelj dužan je dobiti suglasnost odbora vjerovnika za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, suglasnost daje skupština vjerovnika.

(2) Suglasnost iz stavka 1. ovoga članka potrebna je osobito:

3. ako se namjerava pokrenuti ili preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti ili se radi rješavanja ili izbjegavanja takve parnice namjerava sklopiti nagodba ili ugovor o izabranom sudu

4. ako se namjerava izdati odvjetniku punomoć za zastupanje u upravnom ili sudskom postupku“

Dakle, bez obzira što je **odredbom članka 212. Stavak 4. SZ-a** propisano da je za pokretanje parnice radi pobijanja pravnih radnji dužnika potrebno „odobrenje suca“ jasno je i razvidno da takvom odobrenju suca, a sukladno naprijed navedenoj **odredbi članka 230. stavak 1. i 2. SZ-a, mora prethoditi** i suglasnost skupštine vjerovnika jer se radi o parnici znatne vrijednosti spora, a također i odvjetnik punomoćnik Dužnika mora imati suglasnost skupštine vjerovnika pa je nužno da Stečajni upravitelj preda Naslovnom sudu prijedlog Odluke skupštine o kojoj će vjerovnici donijeti zajedničku odluku, a u prijedlogu se mora navesti prijedlog odluke skupštine za provođenje:

- koje točno parnice,
- protiv kojeg tuženika i dr.
- točan prijedlog zastupanja odvjetnika – tko je odvjetnik, trošak i nacrt ugovora o zastupanju.

A tek po odluci skupštine vjerovnika sudac daje odobrenje za pokretanje tužbe.

U prilog tomu ide i sudska praksa, gdje u stečajnom postupku kod Trgovačkog suda u Osijeku, broj: St-722/2019 bez obzira na konačno rješenje je sama stečajna upraviteljica dala prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika sukladno odredbi članka 230. SZ-a sa dnevnim redom na kojoj skupštini će se donijeti odluka o pokretanju parnice radi pobijanja pravnih radnji dužnika i predujma troškova za vođenje takve parnice što je vidljivo u Obrazloženju cit.:

„2. Nakon održane Skupštine vjerovnika koja je sazvana na prijedlog stečajne upraviteljice Alme Opačak sa dnevnim redom "1.Davanje suglasnosti skupštine vjerovnika na pokretanja parnice znatne vrijednosti predmeta spora radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika vezano za upis uknjižbe prvenstvenog reda namjeravanog zasnivanja založnog prava i zasnivanja založnog prava na nekretnini stečajnog dužnika kao založnog dužnika upisanoj u zk. ul. br. 2943 k.o. Kolan kčbr. 3850 za korist ONTIME FINANCE AS, NORVEŠKA i 2.Osiguranje potrebnog predujma za namirenje vođenja parničnog postupka i računa dužnika u banci...”

Slijedom svega naprijed navedenog, Naslovni sud mora uzeti sve navedeno od ZZ Dužnika prije donošenja bilo kakve odluke te se predlaže saziv skupštine radi glasanja o odluci o vođenju ili ne vošenju parničnih postupaka i glasanju o izdavanju ili ne odvjetničke punomoći.

PETAR PLAHUTAR
zastupan po

Odvjetnik Davor Jonjić